

Hradce 2000	Indiánské léto
Náčelník: Bedřich Boršek	Vedoucí hry: Jiří Reindl

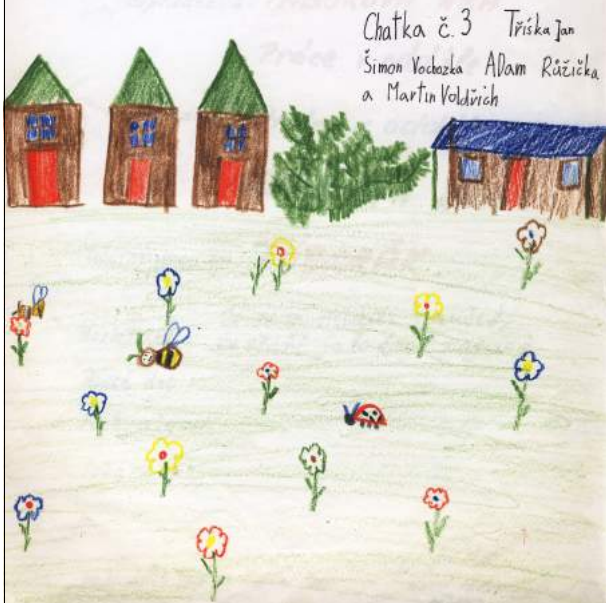

V našem táboře žily čtyři indiánské kmeny: Černonožci, Vraní indiáni, Dakotové a Inkové. Zprvu v dobrém sousedství, ale pak vypukly mezi kmeny rozbroje. Až když se je náčelníkům podařilo zažehnat, byla vykouřena dýmka míru a rituálním tancem opleten kůl uprostřed tábora.

Dne 31. července 2000 4. ODDIL INKOVÉ

Moc se nám líbila táborová hra, háboráček a další jiné věci. Líbily se nám i další hry např. středověk. Číslovaly jsme si čtenky a na nich nám (někomu) kuchárky vyřídily křížáčky a další věci. Těšíme se na háborové, ale i k tomu klasické hry.
Obrázek z Tábora:

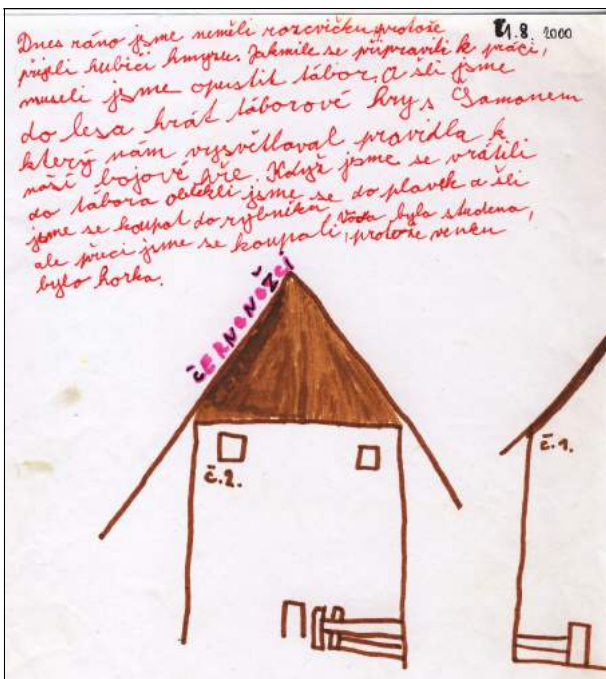

Chatka č. 3 Triska Jan
Simon Vozzka Adam Růžička
a Martin Voldřich

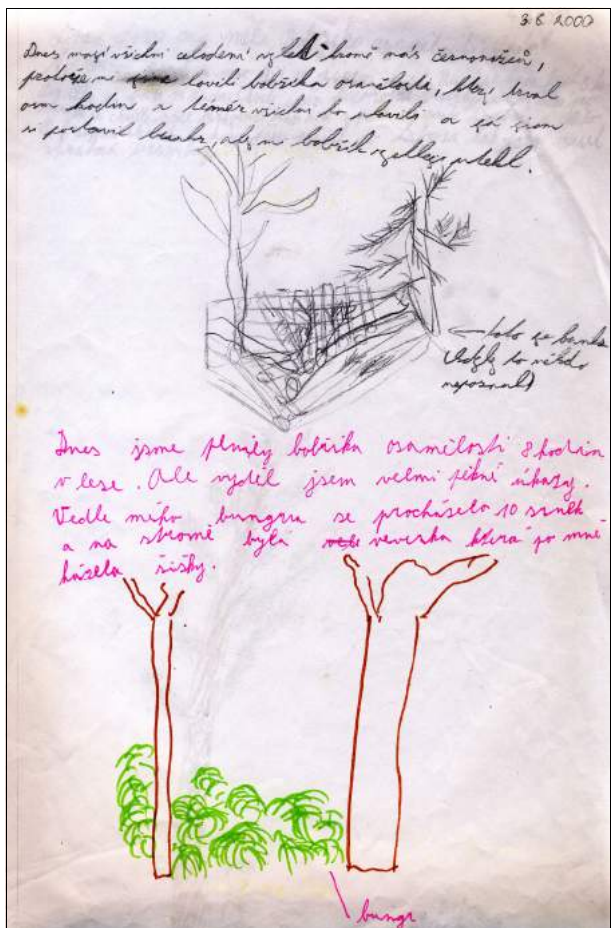
Včera s mami s oddílem šli koupat. A jezдили na kanoe sem a tam. Ke večeru sme hráli vykytku. Pak sme šli k ohni. U ohně sme spali písničky. Po písničkách sme hráli hru bílá hodina v černém lese.

Pod dřevěným obložení klubovny se nám zahrnili sršni. Šel z nich strach. Tak jsme povolali hasiče, vyklidili tábor. Odborník odlomil obložení a fouknul tam jakousi plynovou nálož. Začaly se sypat tučné larvy. Sršeň je užitečný dravec, ale v táboře plném dětí – to se nedalo nic dělat.

Dnes ráno jsme neměli rozsvícení protože přišli šelby hmyzu. Pakmile se připravili k práci, museli jsme opustit tábor. A šli jsme do lesa hrát táborové hry. Samozřejmě nám vysvětloval pravidla k. máři lojové pře. Když jsme se vrátili do tábora oděhli jsme se do plavky a šli jsme se koupat do rybníka. Voda byla studená, ale spíci jsme se koupali, protože se nám bylo horko.

Dnes mají všichni celodenní výlet. Šli jsme na černošický, poděbradský a jiné lesy. Hledali jsme lesní omáčku, která byla omáčka a k tomu všemu to šlo a šlo. Šli jsme se podívat lesa, aby se lesník z toho radil.

Dnes jsme plnily botička osamělých špoklin v lese. Ale vyšel jsem velmi pěkné úlovky. Vedle měho bungalvu se procházelo 10 sršňů a na stromě byla ještě jedna klíra po mně kásele. říšky.

Svatyně. Šaman vyrobil krásné keramické bůžky. V hlavách měli nastrkána černá havraní pera. Úkolem indiánů bylo potichu se připlížit a jedno pero si vzít. Šaman seděl poblíž se zavázanýma očima, ale kde zaslechl šramot, „střelil“ tam světlem baterky a když zasáhl, bojovník musel couvnout. Krásná hra, kterou si správní indiáni užili. Pak se však objevila skupina děvčat, která bez ohledu na zásah baterkou do svatyně vběhla, bůžky povalila a s výkřiky typu „Lenko, mám i pro tebe“ získala pera. Organizátoři hry jen nevěřicně zírali. Na pozdější přímý dotaz po smyslu té hry u té jedné uřvané se dozvěděli: „No co, hlavně, že mám to pero.“

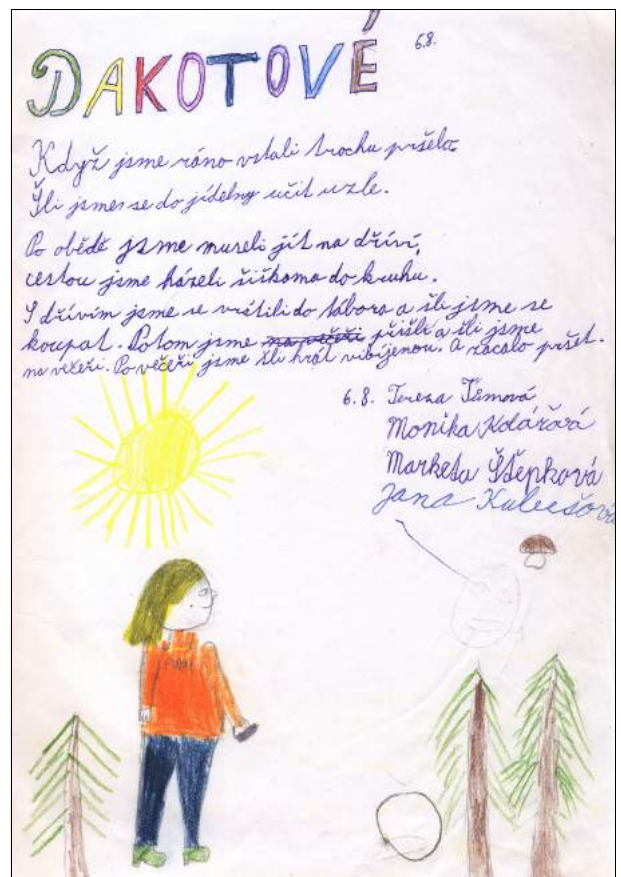
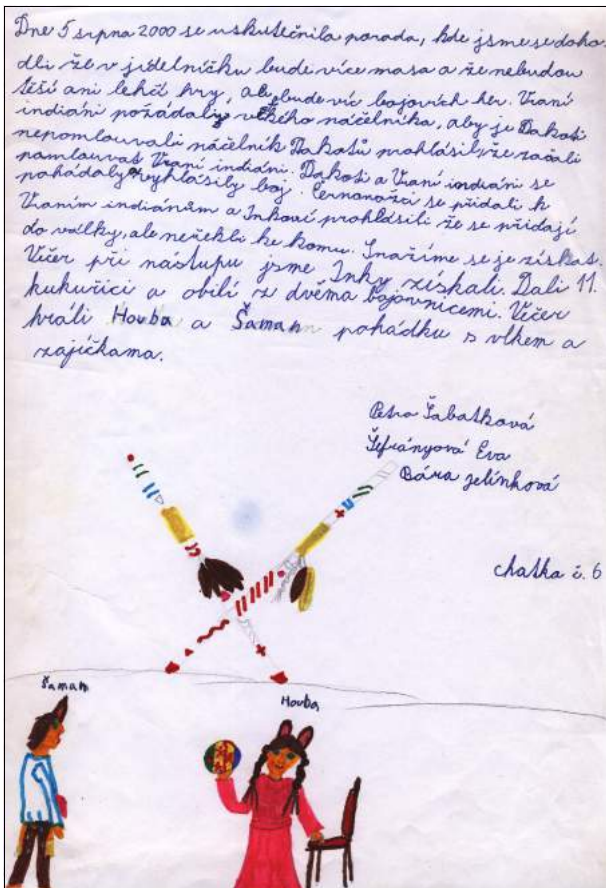

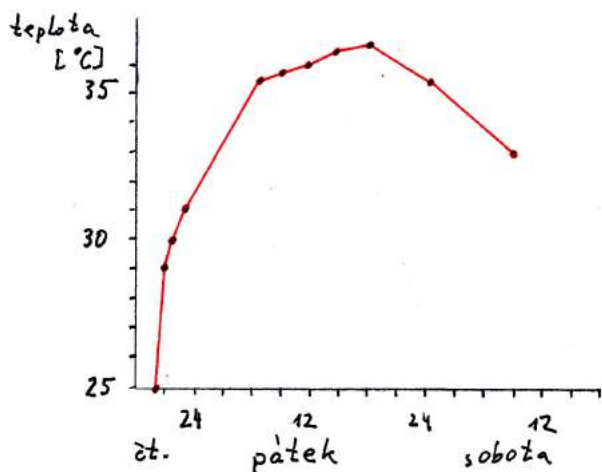

Netradiční budíček.

Komorní trio. Dnes již víme, že z Jitky Kubešové vyrostla fenomenální houslistka.

Fermentovaný čaj

Stejně, jako se zpracovávají listy čajovníku, můžeme zpracovat i jiné listy. My jsme si vyrobili černý, fermentovaný čaj z listů maliníku. Indiáni natrhali batoh maliníkového listí. Po zavaznutí jsme je svinovali mezi dlaněmi a pak jsme to vše namačkali, zabalili do plátna a dali do polystyrenové krabice. A sledovali, jak se to zapařuje, jak stoupá teplota... Po dvou dnech materiál ztmavl a začal krásně vonět. Usušili jsme ho a Černé vrány pak čaj roznášely v dárkových balíčkách.

Bobřík mlčení. Zkusili si ho i náčelníci Majka s Honzou. Oba skončili nevalně ☹.

Honza: Sedím na záchodě, přijde kluk, otevře dveře, tak povídám „**Obsazeno.**“

Majka: Byla jsem ve sprše, přišly holky a jedna říká: „Je tu děsná potopa, čím to máme vytřít?“ I řekla jsem: „**Hadrem.**“

Náčelník provádí rituální svěcení nožů bizoní krví.

Symbolicky ulovený bizon – probodán posvěcenými noži.